

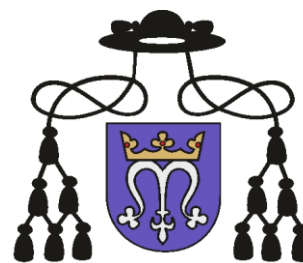
Úmysly mší svatých od 6. do 19. listopadu 2017

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18 hodin

ACTA 18 / 2017

XXII. ročník

PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštství v Jindřichově Hradci

5. listopadu 2017

DOPIS DOMINIKA KARDINÁLA DUKY KE DNI BIBLE V NEDĚLI 19. LISTOPADU 2017

Vážení přátelé,
zvláště v době, kdy na nás doléhají výzvy kulturních změn v našem okolí, je čím dál naléhavější věnovat se ještě intenzivněji biblickému apoštolátu. Také v minulém roce se Biblické dílo snažilo přispět svými aktivitami ke zvládnutí tohoto nesnadného procesu. Papež František píše ve své předmluvě k Bibli pro mládež: „Bible není k tomu, abyste ji založili do knihovny, ale spíše proto, abyste ji drželi v rukou často, denně ji četli, ať sami nebo spolu s někým.“ Snažíme se naplňovat tuto jeho výzvu v podobě různých biblických kurzů, při kterých napomáháme nejen mladým lidem k důkladnějšímu porozumění Písmu svatému. Uskutečňování různých aktivit vyžaduje podporu, bez níž bychom nemohli ve své práci pokračovat. Rád bych tedy poděkoval za Vaše modlitby i finanční podporu pro příští rok. Na internetových stránkách Biblického díla (www.biblickedilo.cz) najdete užitečné náměty pro realizaci biblického apoštolátu ve svém prostředí. S vděčností za Vaši podporu Vám žehnám

Dominik kardinál Duka

Po 6. 11. P	Za všechny † předky	Po 13. 11. P	Na poděkování za život...
Út 7. 11. K	Za Marii Bartůňkovou, manžela a rodinu	Út 14. 11. K	Za † Leopolda a Marii Petrákovy a jejich sourozence
St 8. 11. P	Za † Jana Keňo	St 15. 11. P	Za Josefa Bednáře, Alenu Floriánovou, jejich rodiče a prarodiče
Čt 9. 11. K	Za † manžele Maříkovy	Čt 16. 11. K	Za † Boženu Barákovou, Marii Váňovou a duše v očistci
Pá 10. 11. P	Za příslušníky 75. pěšího pluku, kteří padli a zahynuli v 1. světové válce	Pá 17. 11. P	Za rodiče a jejich očekávané děti
So 11. 11. P	Za Boží požehnání pro celou rodinu	So 18. 11. P	Za † Ladislava Uhlíka, oboje rodiče a duše v očistci
Ne 12. 11. 32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	P: Za farnosti K: Za † Marii Varousovou, manžela a tři dcery	Ne 19. 11. 33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	P: 10.00 ! Za farnosti K: Na poděkování za 80 let života a za zdraví do dalších let a ochranu Panny Marie

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštství Jindřichův

Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603,

mail: prokop.ivo@dicb.cz

Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdová, pan Karel Bajer st.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 15. 11. 2017.

Uložení prsti do památníku kříže od Cebrova

V Jindřichově Hradci stával pomník se jmény vojáků, obyvatel tohoto města, kteří padli ve Světové válce 1914 – 1918. V roce 1940 byl ale nacisty zničen. Naše město tak dodnes nemá důstojnou památku na padlé z 1. světové války. Ale přece, na

Novém hřbitově můžeme najít kříž, který je svědkem utrpení našich vojáků. Ještě před více než sto lety stával u ukrajinské vesnice Cebrov v Haliči, kde bojoval jindřichohradecký 75. pěší pluk. Zde se nacházela kóta 363, o kterou se vedly od září 1915 do května 1916 kruté boje. Stopy od střel z pušek a kulometů jsou na kříži dodnes patrné. Ještě během války byl kříž převezen do J. Hradce a zde instalován v kostele sv. Jana Křtitele. Sochař Rudolf Kabeš k němu zřídil krásný památník znázorňující padlého bojovníka, jehož hlavu podpírá anděl. Dnes je památník na zmíněném Novém hřbitově na Vídeňské ulici. Letos v červenci jsme kótu 363 u ukrajinského Cebrova navštívili a nabrali v místě, kde stával kříž, prst, která bude **v pátek 10. listopadu 2017 v 11 hodin pietně uložena do památníku**. Pietní akt proběhne pod záštitou starosty města Stanislava Mrvky. Všichni, kdo chcete vzpomenout na naše padlé pradědy v 1. světové válce, jste srdečně zváni.

Za potomky padlých: Miloslav Sviták

Mše svatá za padlé vojáky z 1. světové války

V sobotu 11. listopadu si připomínáme Den válečných veteránů, kdy vzpomínáme na naše padlé vojáky z obou světových válek, ale i ze současnosti.

Datum 11. listopadu bylo zvoleno z toho důvodu, že tento den, v roce 1918, bylo podepsáno příměří, které ukončilo strašlivou 1. světovou válku, která stála miliony obětí. Tato hrozná válka začala v létě 1914 a dotkla se i Jindřichohradecka. Mnoho mužů muselo narukovat – otců i synů – a jít vstříc nelidskému utrpení. V Jindřichově Hradci tehdy působil 75. pěší pluk. Za čtyři roky Světové války vyslal na ruské, srbské a italské bojiště tisíce mužů, mimo jiné i otců rodin, kteří doma zanechali své plačící ženy, děti a matky. Tyto ženy pak posílaly k Bohu vroucí modlitby v naději, že své muže, syny a bratry ještě spatří živé... Leč, seznamy padlých hovoří krutou řečí. Ze 75. pěšího pluku, kde sloužili branci z Jindřichohradecka, ale i z Třeboňska, Soběslavska a Tábořska, se nevrátilo více než 2.100 mužů. Byli zabiti v boji nebo zemřeli v lazaretech na následky zranění a nemocí. Toto obrovské neštěstí se dotklo každé obce – v každé můžeme najít památník se jmény padlých, mnohdy i se všemi mužskými členy jedné rodiny... Další muži se po skončení války vrátili domů zmrzačení nebo psychicky poznamenáni a do konce života si nesli těžká traumata.

V předvečer Dne válečných veteránů, **v pátek 10. listopadu v 18 hodin, proto se v proboštském kostele uskuteční mše svatá obětovaná za příslušníky 75. pěšího pluku, kteří padli a zahynuli v 1. světové válce**. Prosím, vzpomeňme na tyto oběti. Naši modlitbu a vzpomínku si zaslouží. Vždyť jsou to naši pradědové, kteří pro nás žili, ale i umírali. Vroucně děkuji.

Miloslav Sviták

Taizé - Dny důvěry v Českých Budějovicích

Upozorňujeme a zveme na Dny důvěry Taizé v Českých Budějovicích.

Dny důvěry, ekumenické setkání mladých organizované ve spolupráci s komunitou Taizé, se už v České republice staly tradicí. Byly zahájeny v roce 2007 setkáním ve Zlíně, v roce 2009 se konaly v Brně, v roce 2011 v Olomouci, v roce 2013 v Praze a před dvěma lety v Ostravě. Letos se poprvé uskuteční na území naší diecézi ve dnech **17. – 19. listopadu v prostorách Jihočeské univerzity a v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích**.

Od pátku do neděle se účastníci zapojí do společných modliteb s meditativními zpěvy, nasloucháním Božímu slovu a modlitbou v tichu. Na program budou biblické úvody, sdílení ve skupinkách, semináře a společné jídlo, stejně jako ve francouzské vesničce Taizé. Součástí bude i pontifikální mše svatá v čele s českobudějovickým diecézním biskupem Mons. Vlastimilem Kročilem. Je možné přijet případně jen na část programu, stěžejní bude především sobotní večerní program. Bližší informace a možnost přihlášení najdete na www.dnyduvery.cz, informace o programu je i na farní nástěnce.

Adventní koncert Pavla Helana

Srdečně zveme na adventní koncert "vládného písničkáře" Pavla Helana - finalisty soutěže Česko-Slovensko má talent z roku 2013, známého i z vystoupení na setkáních mládeže v Krakově nebo v Olomouci. Koncert pořádá naše farnost **ve čtvrtek 7. prosince 2017 od 19 hodin v kapli sv. Máří Magdalény** a je určený pro široké publikum lidí všech věkových kategorií. Vstupné je dobrovolné. Prosíme, pozvěte i své přátele a známé a pomozte nám s propagací koncertu. Jelikož je daná akce finančně náročná (pronájem vytápěné kaple, autorský honorář), budeme vděční za Vaši štědrost při vstupném. Pokud by byl někdo z farníků ochotný podle svých možností podpořit koncert finančním příspěvkem, ať kontaktuje, prosíme, pana kaplana Jozefa Gumenického, který přípravu koncertu zaštiťuje.

Mše 19. listopadu – uvedení nové ředitelky zdejší Farní charity

V neděli 19. listopadu bude sloužit dopolední mši sv. v proboštském kostele prezident Diecézní charity P. JLic. Mag. theol. Stanislav Brožka, administrátor ve Veselí nad Lužnicí. Přítomen bude též ředitel Diecézní charity pan magistr Jiří Kohout. Při této mši bude uvedena do služby nová ředitelka Farní charity Jindřichův Hradec Bc. Karolína Bernadetta Píchová, DiS.

Upozornění: mše začne vzhledem farním povinnostem P. Brožky mimořádně o půl hodiny později, tedy od 10.00 hod.

Příprava na biřmování

Podle domluvy se zájemci o biřmování se bude druhá příprava konat na proboštvství ve čtvrtek 9. listopadu od 19.00 hod. (mladší biřmovanci) a v sobotu 11. listopadu od 18.15 hod. (starší biřmovanci).

Také již můžeme s radostí oznámit, že termín biřmování v Jindřichově Hradci stanovil pan biskup Mons. Kročil přímo na slavnost Seslání Ducha Svatého – neděli 20. května 2018.

Oslava sv. Theodora

Liturgická oslava svátku spolupatrona města Jindřichova Hradce sv. Theodora, mučedníka, jehož figurální relikviář leží v prosklené ozdobné tumbě na oltáři v Porciunkulové kapli klášterního kostela svaté Kateřiny, oslavíme mší svatou ve čtvrtek 9. 11. 2017 od 18 hodin v Porciunkulové kapli a zde se společně pomodlíme, aby na přímlyvu svatého Theodora Bůh žehnal naší farnosti i celému městu Jindřichovu Hradci. Od přenesení Theodorových ostatků do Jindřichova Hradce letos uplyne 335 let.

Setkání lektorů, akolytů, kostelníků a varhaníků

Biskupství českobudějovické zve v sobotu 11. listopadu do kostela sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích všechny lektory, akolyty, kostelníky a varhaníky na setkání a vzájemné sdílení zkušeností ze služby s českobudějovickými biskupy.

Program:

- 9.30 hod. společné slavení Eucharistie
- 11.00 hod. práce ve skupinkách, sdílení zkušeností a vzájemné povzbuzení k další službě: lektoři pod vedením generálního vikáře Davida Henzla; akolyty povede otec biskup Vlastimil Kročil, kostelníky otec biskup Pavel Posád a varhaníky povedou Štěpán Malík a Karel Ochozka.
- 12.00 hod. bude program zakončen neformálním setkáním při malém občerstvení

Sbírka na Charitu

Nedělní sbírky v našich kostelích ze dne 12. listopadu budou určeny na činnost diecézní charity.

Přednáška

Další přednáška z cyklu „Prameny světla“ se uskuteční ve středu 15. listopadu po skončení mše sv. (od 18.45 hod.) na proboštvství v Jindřichově Hradci. Tématem bude tentokrát eschatologie – křesťanská nauka o posledních věcech světa a člověka.

NĚKOLIK PŘÍPADŮ JINDŘICHOHRADECKÝCH POHŘBŮ, KTERÉ VZBUDILY POZORNOST ZDEJŠÍ ŠIROKÉ VEŘEJNOSTI

1) Překvapení po otevření hrobky v kostele Nejsvětější Trojice – rok 1610

Když přestával stačit přeplněný hřbitov okolo farního kostela, dal zřídit pan Adam II. z Hradce v roce 1582, kdy právě zuřil ve městě mor, za městem, podél silnice k Jarošovu, nový hřbitov a to s výraznou pomocí faráře Diviše Nepomuckého (farářem v J. Hradci 1575 – 1591), který ke zřízení hřbitova přenechal velkou část farního pozemku. S finanční pomocí jak zdejších utrakvistů (zastánci přijímání pod obojí i mší svatých v češtině), tak i římských katolíků, byla na hřbitově postavena dřevěná kaple s jednou zvonicí, hřbitov byl obehnán plotem a z rozkazu pražského arcibiskupa Medka v roce 1584 jednoduchým způsobem požehnán a vykropen svččenou vodou.

V roce 1590 povolil pan Adam II. z Hradce, aby byl na hřbitově vystavěn kostel ke cti Nejsvětější Trojice. Stavba se uskutečnila v letech 1590 – 1594 a financovali ji především utrakvisté, ale přispěli katolíci i řemeslnické cechy. Významným mecenášem stavby byl zdejší nejbohatší měšťan, majitel obchodu s textilem a domu na náměstí Melichar Hoffman, který zaplatil i vnitřní zařízení kostela a jeho výzdobu. V presbytáři kostela si nechal vystavět rodinnou hrobku. Jak to bývalo, náhrobní kámen byl někde před oltářními stupni, pod ním do hrobky vedlo kamenné schodiště a prostor pro vlastní pohřbívání už byl vlastně až pod oltářem, Když v roce 1599 zemřel otec Melichara Hoffmana, byl v této hrobce pochován, stejně jako Melicharova matka.

V roce 1604 zemřel Jáchym Oldřich, poslední mužský potomek rodu pánů z Hradce a panství zdědila jeho sestra Lucie Otýlie, jejímž manželem, byl Vilém Slavata. Ti výrazně preferovali katolickou víru a s pomocí jezuitů omezovali zdejší utrakvisty. Jednou ze součástí této ofenzivy byl rok 1607, kdy, kromě jiného, byl kostel Nejsvětější Trojice z rozhodnutí Viléma Slavaty přisouzen k používání pouze jezuitům a utrakvistické bohoslužby se v něm už nadále nesměly konat.

22. 2. 1610 zemřela Marjána Hoffmanová, manželka Melichara Hoffmana. Ten samozřejmě počítal s tím, že bude pohřbena v rodinné hrobce pod presbytářem kostela Nejsvětější Trojice. Když však byl zvednut náhrobní kámen, ukázalo se, že hrobka je prázdná. To vyvolalo zejména mezi utrakvisty veliké vzrušení a pobouření ve městě a samozřejmě silící nenávisť jak k jezuitům, tak i k již malé skupince katolíků. Melicharovi Hoffmanovi nakonec jezuité sdělili, že podle zákonů katolické církve smí být pod oltářem, na kterém se slouží mše svatá, pouze ostatky svatých a že tedy ostatky Hoffmanových rodičů pohřbili na nedalekém místě. Dle jezuitů o tom věděla Hoffmanova manželka Marjána, která to mohla svému manželovi sdělit. Ta, nyní mrtvá, toto tvrzení jezuitů už nemohla potvrdit. Myslíte si, že jezuité tehdy mluvili pravdu?

2) Obtíže s pohřbem do hrobky ve františkánském kostele – rok 1677

V letech 1670 – 1695 byl infulovaným proboštem v J. Hradci PhDr. ThDr. Jeroným Altan de Pozzi, rodák z furlanského města Venzone v severní Itálii. Snad ani neuměl česky. Vedl ostré spory s jindřichohradeckými jezuitami, kteří byli patrony farního kostela a chtěli v něm o všem rozhodovat, takže probošt musel tvrdě hájit svá farářská práva. Bohužel, v souvislosti s vymáháním farářských práv, se dostal do sporu i s františkány.

Ve františkánském klášterním kostele sv. Kateřiny měli rodinné hrobky příslušníci nižší šlechty, majitelé některých vesnic a dvorů. Taková hrobka, ze které šlechtici museli platit nájem, byla vítaným a trvalým zdrojem finančních příjmů kláštera. Hrobku zde měli např. před hlavním oltářem na epištolní straně (pravá strana presbytáře) Voračičtí z Paběnic. Když v březnu 1677 zemřela Františka Věžníková, rozená Voračická, měla být pochována v této rodinné hrobce. Pozůstalí i s rakví se zemřelou přijeli do J. Hradce a zastavili se v nynější Vídeňské ulici v zájezdním hostinci „U bílého koníčka“ (tedy proti nynější budově Státního okresního archivu). Komplikace nastala, když probošt nechtěl dovolit pohřební průvod přes vajgarský most a město k františkánům, pokud mu pozůstalí, jako faráři, nezaplatí 20 zlatých rýnských. Když příbuzní nechtěli zaplatit, byli nuceni i se zemřelou zůstat přes noc v hostinci. Ráno žádali o pomoc františkány i ti jim poradili, aby nějak mimo střed města dovezli rakev k nim do kostela. Na rozdíl od současnosti to však bylo velmi složité. Vídeňskou ulicí tedy vyjeli zase z města ven a pak pokračovali nynější ulicí Jáchymovou podél rybníka Vajgar (okolo dnešních obchodů Kaufland a Albert) a protože tehdy neexistovala nynější Rezkova ulice, jejíž silnice je součástí přemostění vlévání Hamerského potoka do Vajgaru, museli pokračovat až do místa, kde v polovině 20. století byla vybudována textilní továrna Jiholen (Jitka – Otín) a odtud se dostat do lokality, která se nyní nazývá „Boubelovka“. Zde po mostě nebo brodem překonat Hamerský potok, najet na cestu z Jindřiše do J. Hradce a po ní se přibližovat zase k městu, nějakými polními cestami se dostat ke hřbitovu Nejsv. Trojice a předpokládali, že odtud se již snadno dostanou k františkánům. Jenže probošt Pozzi měl své zvědy, kteří cestu pozůstalých sledovali a když se tito přiblížili ke hřbitovu, už tam stál pan probošt a rozkázal, aby rakev se zemřelou byla provizorně uložena v Pirchanské kapli, kde zůstala 4 dny. S proboštem jednal bezvysledně kvardián františkánů, ač argumentoval různými církevními předpisy. Nakonec jeden z pozůstalých, Markvard Věžník, dojel do Prahy, kde na arcibiskupství dostal písemný příkaz pro probošta, aby v odznamech své hodnosti (v pontifikáliích) se dvěma kaplany vedl pohřební průvod přes město do františkánského kostela a za to obdržel požadovanou finanční částku (funerálie). Probošt sice na jedné straně požadované peníze získal a tak dokázal, že je v J. Hradci farářem, na druhé straně však z toho v široké veřejnosti sklídl odsouzení. Byl to prostě „horkokrevný Ital“.

7) Pohřby majitelů jindřichohradeckého panství, některých starostů a katolických duchovních

Široká veřejnost se vždy v hojném počtu účastnila pohřbů zemřelých členů z rodu pánů z Hradce (před 1190 – 1604), Slavatů (1604 – 1693) a Černínů (1693 – 1945), starostů města, např. JUDr. Václava Naxery (1882 – 1908) a katolických duchovních, především farářů zdejší farnosti, kteří od roku 1625 měli titul infulovaný probošt. Podrobnější informace o těchto pohřbech by vyžadovala ještě další dlouhý text.

zpracoval Karel Bajer

Z liturgického kalendáře:

Nedělní cyklus čtení A, feriální čtení cyklus 1, třetí a čtvrtý týden žaltáře v Breviáři

Neděle	5. 11. – 31. v liturgickém mezidobí
Čtvrtek	9. 11. – svátek Posvěcení lateránské baziliky, v J. Hradci oslava sv. Theodora, patrona města
Pátek	10. 11. – památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
Sobota	11. 11. – památka sv. Martina, biskupa

Neděle	12. 11. – 32. v liturgickém mezidobí
Pondělí	13. 11. – památka sv. Anežky České, panny
Středa	15. 11. – památka sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve
Pátek	17. 11. – památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
Sobota	18. 11. – památka Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla

Neděle 19. 11. – 33. v liturgickém mezidobí (Den Bible)

Zprávy a oznámení:

Poděkování

Při misijním štrůdlování v neděli 22. října se vybralo na podporu misí 5.300,- Kč a při kostelních sbírkách na tentýž účel jsme v Jindřichově Hradci vybrali 18.741,- Kč. Celkem tedy úctyhodných 24.041,- Kč. Všem dárcům za jejich štědrost srdečně děkujeme.

Podobně si zaslouží poděkování i ti, kdo se zúčastnili adorace za naši diecézi v proboštském kostele při osadním svátku 1. listopadu.

3) Pohřbení Marty Jungmannové na hřbitově Nejsvětější Trojice – rok 1904

Dne 27. května 1904 zemřela dcera místního evangelíka Otto Jungmanna, majitele domu číslo 105 v Jindřichově Hradci, třiapůlletá Marta Jungmannová. Když manželům Jungmannovým před tím v roce 1898 zemřela sedmiměsíční dcera Hedvika, byla pochována na katolickém hřbitově Nejsvětější Trojice. Při vyřizování pohřbu dcery Marty proto Otto Jungmann žádal správce hřbitova probošta Mons. ThDr. Aloise Jiráka, aby Marta byla uložena v novém hrobě hned vedle hrobu své sestry. Protože na tomto místě nebyl dostatek prostoru pro vykopání nového hrobu, dohodl se nakonec na místě co nejbližším. Pohřeb byl domluven na neděli 29. května. Když smuteční průvod došel ke hřbitovu, ukázalo se, že hlavní vchod na hřbitov je zamčený a početný průvod mohl vstoupit pouze vedlejší brankou. Další nepříjemné překvapení však všechny čekalo na hřbitově samotném, a to když rodina zjistila, že hrob nebyl vykopán tam, kde bylo dohodnuto, ale u zdi hřbitova. Když se Otto Jungmann ptal hrobníka, proč se hrob nachází jinde, hrobníkova odpověď zněla, že ho vykopali na místě určeném proboštem ThDr. Jirákem. Během rozhovoru se otec dále dozvěděl, že vedle hrobu jeho dcery jsou hroby dvou sebevrahů. Evangelický farář z Horních Dubenek, Pavel Ferdinand Lanštlík, který smuteční obřad vedl, se souhlasem otce jej nakonec na vykázaném místě dokončil, avšak žádal hrobníka, aby hrob nezasypával, protože chtěl věc ještě tentýž den vyřešit s proboštem dr. Jirákem. Hned po pohřbu se tedy vydal za ním na proboštsví a žádal, aby jako správce hřbitova povolil vyjmutí rakve s dítětem z hrobu a přikázal vykopat nový hrob na důstojnějším místě a dítě do něj pohřbit. Probošt Jirák jeho žádosti nevyhověl a hrob u zdi nechal ještě ten večer zasypat. Otto Jungmann byl již v této době významnou osobností města a tak není divu, že pohřbu jeho dcery se vedle příbuzných účastnilo i velké množství místních obyvatel, u kterých tak neetické jednání probošta dr. Jiráka vyvolalo zděšení a nevoli.

4) První občan Jindřichova Hradce zpopelněn – rok 1911

Dne 18. 9. 1911 zemřel v J. Hradci ve věku 64 let František Lego, známá osobnost, vždyť byl ředitelem zdejší dívčí městské školy, národopisný pracovník, správce muzea. Ač byl římskokatolického vyznání, odmítl před smrtí návštěvu kněze a udělení svátosti pomazání nemocných (dle matriky zemřelých) a naopak si přál pohřeb žehem, což vyvolalo u široké veřejnosti údiv – vždyť, na rozdíl od dneška, byla kremace zemřelého něco nevídaného. Byl převezen do Žitavy (Zittau) v Německu (bývalá NDR), kde od roku 1909 fungovalo krematorium. Druhým zpopelněným z J. Hradce v žitavském krematoriu byl Jindřich Vladimír Houra, ředitel městského úřadu, člen mnoha vlasteneckých sdružení, který zemřel 14. 1. 1917 ve věku 79 let. Poznáváme, jak již před a během 1. světové války se šířilo volnomyšlenkářství a nepřátelství nejen ke katolické církvi, ale i k samému Bohu. Oba zpopelnění patřili k městské inteligenci a k váženým občanům města.

5) Pohřeb z proboštského chrámu zastřelených na konci druhé světové války – rok 1945

Je známou skutečností, že 5. května 1945 vypuklo v Praze povstání proti německým okupantům a český rozhlas volal o pomoc. V Jindřichově Hradci se sešel již před tím vytvořený revoluční národní výbor, jehož členové začali na „staré“ radnici jednat s velitelem německé posádky o odchodu vojáků z města a s německým vládním komisařem (Němci jmenovaný starosta) o převzetí správy nad městem. Jednání byla velmi složitá. Na některých domech byly mezi tím vyvěšeny československé vlajky. Němečtí vojáci byli velmi nervosní, neboť se nechtěli smířit s prohranou válkou. V Panské ulici hlídkovali vojáci SA. Kolem 17. hodiny šel z náměstí do Panské ulice mladík, který nesl na rameni 6 pušek, i když vlastnit zbraně bylo v té době zakázáno. Vojáci SA ho vyzvali, aby jim pušky odevzdal, což on odmítl. Nastala tahanice a nakonec zazněly výstřely – na dláždění padli 3 mrtví Češi a dva těžce zranění lidé byli odvezeni do nemocnice, kde za několik dní také zemřeli. Tímto incidentem se jednání s Němci na radnici značně zkomplikovala, ve městě bylo pak dokonce vyhlášeno stanné právo. Válka však končila, 8. května Německo kapitulovalo, 9. května přijela do Jindřichova Hradce za velkého jásotu českého obyvatelstva Rudá armáda.

10. května se z proboštského chrámu uskutečnil společný pohřeb 3 zastřelených v Panské ulici 5. května. Pohřeb vedl v pontifikáliích probošt František Friedl a účastnilo se ho mnoho lidí, široká veřejnost, která tak vzdala úctu nejen těm třem pohřbívaným, ale také se pomodlila za další oběti druhé světové války.

6) Rozloučení s českým hokejovým reprezentantem v proboštském chrámu – rok 2011

Při letecké havárii u města Jaroslavl v Rusku zemřel ve věku 31 let jindřichohradecký rodák Jan Marek, který ve zdejších městě vyrůstal, naučil se hrát hokej, měl zde rodiče, manželku s malým synem a řadu přátel. Od roku 2002 pravidelně nastupoval za českou hokejovou reprezentaci, s níž získal zlatou medaili na mistrovství světa (MS) v roce 2010 a bronzovou na MS v roce 2011.

Rozloučení s ním se konalo 15. září 2011 v proboštském chrámu. Pro veřejnost byl chrám volně přístupný od 9,00 do 11,00 hodin a navštívilo ho mnoho lidí. Světle hnědá dřevěná rakev s tělem zemřelého byla položena před středovým oltářem. Od 11,00 hodin byly do kostela vpouštěni pouze pozvaní účastníci pohřbu, ale i tak byly ve všech třech chrámových lodích všechny lavice plně obsazeny. Církevní pohřební obřad začínal ve 12,00 hodin a vedl ho P. Václav Habart s odznaky probošta, zpívala mužská část chrámového sboru několik částí z Requiem od P. Pavla Křížkovského. Celý církevní obřad byl přenášen na velkoplošné obrazovce na náměstí, kde ho sledovalo asi tisíc lidí. Kostel ten den navštívili lidé, kteří by se tam jindy ani nepodívali.